

БАХАУЛЛА. ПОТАЄМНІ СЛОВА
ЧАСТИНА ПЕРША. З АРАБСЬКОЇ

ВІН Є СЛАВА ЗІ СЛАВ!

Ось те, що зійшло із царства слави, промовлене язиком влади й могутності і відкрите Пророкам давнини. Ми взяли внутрішню суть його та одягли в убрання стислості на знак милості до праведних, щоб вони залишалися вірними Завіту Божому, своїм життям виправдали Його довіру та в царстві духу здобули самоцвіти Божественної доброчесності.

1. О СИНУ ДУХУ!

Перша Моя порада така: май серце чисте, приязне й осяйне, щоби твоїм стало владарювання прадавнє, нетлінне і вічне.

2. О СИНУ ДУХУ!

Найулюбленіша з усіх з речей в очах Моїх – справедливість; не відвертайся від неї, якщо прагнеш Мене, і не зневажай її, щоб міг Я довіряти тобі. З її допомогою бачитимеш власними очима, а не очима інших, і пізнаватимеш власним розумінням, а не розумінням ближнього. Обміркуй у серці своєму, як годиться тобі бути. Воістину, справедливість – Мій дар тобі та знак Моєї люблячої прихильності. Тож помісти її перед своїми очима.

3. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Сповитий покровом Мого споконвічного буття та прадавньої вічності Моєї суті, пізнав Я любов Свою до тебе; тому створив тебе, закарбував на тобі образ Мій та відкрив тобі Мою красу.

4. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Я полюбив сотворіння твоє, і тому створив тебе. Тож полюби і ти Мене, аби назвав Я ім'я твоє і сповнив душу твою духом життя.

5. О СИНУ БУТТЯ!

Полюби Мене, щоби Я міг любити тебе. Якщо не полюбиш Мене, любов Моя ніяк не зможе досягти тебе. Знай це, о слуго.

6. О СИНУ БУТТЯ!

Твій Рай – любов Моя; твій дім небесний – возз'єднання зі Мною. Увійди ж до нього і не зволікай. Це те, що призначено тобі в Нашому вишньому царстві та в Нашому піднесеному Володінні.

7. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якщо любиш Мене, відвернись від себе, і якщо прагнеш Моєї волі, не зважай на свою, аби міг ти померти у Мені, а Я в тобі жив вічно.

8. О СИНУ ДУХУ!

Не буде тобі спокою, доки не зречешся себе і не повернешся до Мене, бо годиться тобі прославитись заради імені Мого, а не свого, покластися на Мене, а не на себе; адже бажаю Я, щоб любили Мене одного понад усе суще.

9. О СИНУ БУТТЯ!

Любов Моя – Моя твердиня; той, хто увійшов до неї, перебуває у безпеці і під захистом, а хто відвертається від неї, той неминуче збивається з дороги й гине.

10. О СИНУ ВИСЛОВЛЕННЯ!

Ти Моя твердиня; увійди до неї, і будеш у безпеці. Любов Моя в тобі, пізнай її, і віднайнеш Мене поруч із собою.

11. О СИНУ БУТТЯ!

Ти Моя лампада, і світло Моє в тобі. Візьми з нього своє сяйво і не шукай іншого, крім Мене. Бо Я створив тебе багатим і щедро наділив Моєю ласкою.

12. О СИНУ БУТТЯ!

Руками могутності зробив Я тебе, перстами сили створив тебе і вклав у тебе суть світла Мого. Вдовольнися цим і не шукай іншого, бо Моє творіння бездоганне, а заповідь Моя обов'язкова. Не оспорюй її і не бери під сумнів.

13. О СИНУ ДУХУ!

Я сотворив тебе багатим, чому ж доводиш себе ти до убогства? Шляхетним Я зробив тебе, як можеш ти принижуватися? Із самої сутності знань Я дав тобі життя, чому ж шукаєш ти просвіти у когось, окрім Мене? З глини любові Я виліпив тебе, як же переймаєшся ти іншим? Зверни свій зір на себе і побачиш, що Я перебуваю у тобі – могутній, сильний, самосуций.

14. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Ти Моє володіння, а володіння Моє не згине – чому ж ти боїшся загибелі своєї? Ти Моє світло, а світло Моє повік не згасне – чому страшишся ти згасання? Ти Моя слава, а слава Моя не тьмяніє; ти Моє вбрання, а вбрання Моє не зношується ніколи. Тож перебувай у любові до

Мене, щоб міг знайти Мене у царстві слави.

15. О СИНУ ВИСЛОВЛЕННЯ!

Повернись обличчям своїм до лику Мого та зречись усього, крім Мене, бо владарювання Моє довготривале, а панування Моє нетлінне. Якщо прагнеш іншого за Мене, хай навіть шукатимеш у всесвіті довіку, марними будуть пошуки твої.

16. О СИНУ СВІТЛА!

Забудь про все, крім Мене, і спілкуйся з Моїм духом. Це суть Моєї заповіді, звернися ж до неї.

17. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Будь задоволений Мною і не шукай іншого помічника. Бо ніхто, крім Мене, не вдовольнить тебе довіку.

18. О СИНУ ДУХУ!

Не проси в Мене того, чого Ми не бажаємо для тебе, а відтак будь задоволений тим, що Ми визначили тобі, бо саме в цьому буде вигода твоя, якщо вдовольнишся цим.

19. О СИНУ ДИВНОГО БАЧЕННЯ!

Я вдихнув у тебе Мій Дух, щоб ти полюбив мене. Чому залишив ти Мене та шукав іншого коханого за Мене?

20. О СИНУ ДУХУ!

Моє право на тебе велике, його не забути. Моя милість до тебе щедра, її не прикрити. Моя любов оселилася в тобі, її не приховати. Моє світло явлене тобі, його не затьмарити.

21. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

На дереві променистої слави приготував Я для тебе добірних плодів – чому ж ти відвернувся і вдовольнився гіршим? Повернись же до того, що краще для тебе в горнім царстві.

22. О СИНУ ДУХУ!

Шляхетним створив Я тебе, а ти принизився. Тож повстань до того, заради чого ти був створений.

23. О СИНУ ВИШНЬОГО!

До вічного тебе Я кличу, а ти шукаєш те, що гине. Що спонукало тебе відвернутися від Нашого бажання і шукати своє власне?

24. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не переходь своїх меж та не зазіхай на те, що не годиться тобі. Впади ниць перед лицем твого Бога, Господа могутності й сили.

25. О СИНУ ДУХУ!

Не звеличуйся над бідним, бо Я веду його своїм шляхом, і бачу твою лиху долю, і збентежу тебе навіки.

26. О СИНУ БУТТЯ!

Як міг ти забути свої провини і перейматися вадами інших? Хто чинить так, проклятий Мною.

27. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не згадуй гріхів інших, допоки ти сам грішник. Якщо порушиш цю заповідь, проклятий будеш, і про це свідчу Я.

28. О СИНУ ДУХУ!

Знай напевно: хто закликає людей бути справедливими, а сам творить беззаконня – той не від Мене, навіть якщо носить Моє ім'я.

29. О СИНУ БУТТЯ!

Не приписуй жодній душі того, чого не приписав би собі, і не кажи того, чого не робиш. Ось заповідь Моя тобі, дотримуйся її.

30. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не відмовляй Моєму слугі, якщо він просить тебе про щось, бо його обличчя – то Мій лик; май же сором переді Мною.

31. О СИНУ БУТТЯ!

Щоденно звітуй перед собою, перш ніж до суду призовуть тебе, бо смерть прийде до тебе раптово, і змушений будеш тримати відповідь за свої вчинки.

32. О СИНУ ВИШНЬОГО!

Я зробив смерть вісником радості для тебе. Навіщо ти сумуєш? Я світло сотворив, щоби воно осяяло тебе. Чому ж ти закриваєшся від нього?

33. О СИНУ ДУХУ!

Радісною звісткою світла вітаю Я тебе – утішся! До двору святості кличу тебе – перебувай же в ньому, щоб жити тобі у мирі повік.

34. О СИНУ ДУХУ!

Дух святості несе тобі радісну звістку про возз'єднання; навіщо ти сумуєш? Дух сили стверджує тебе у Його справі; чому ж ти закриваєшся від нього? Світло лика Його веде тебе; як можеш ти збиватися зі шляху?

35. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не журись ні про що, крім віддалення від Нас. Не радій нічому, крім близькості та повернення до Нас.

36. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Звеселися радістю серця свого, щоб став ти гідним честі зустрітися зі Мною і відобразити Мою красу.

38. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не скидай Мого прекрасного вбрання та не втрачай своєї частки від Мого дивовижного водограю, щоб ніколи тобі не страждати від спраги.

38. О СИНУ БУТТЯ!

Слідуй Моїм законам заради любові до Мене та зречись того, чого бажаєш, якщо намагаєшся догодити Мені.

39. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Не зневажай Мої заповіді, якщо любиш красу Мою, та не забувай Моїх порад, якщо прагнеш благовоління Мого.

40. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якби ти промайнув крізь неосяжність простору та перетнув широчінь небес, ти все одно не знайшов би спокою ні в чому, крім покірності Нашому повелінню та смиренності перед Нашим Ликом.

41. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Звеличуй Мою справу, щоб Я відкрив тобі таїни Моєї величі та осяяв тебе світлом вічності.

42. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Скорись переді Мною, щоб Я міг милостиво відвідати тебе. Повстань заради торжества Моєї справи, аби ще на землі ти міг здобути перемогу.

43. О СИНУ БУТТЯ!

Споминай Мене на Моїй землі, щоби спом'янув Я тебе на небесах Моїх; цим утішаться очі Мої і твої.

44. О СИНУ ПРЕСТОЛУ!

Твій слух – Мій слух, тож чуй ним. Твій зір – Мій зір, тож бач ним, щоб у самій глибині душі своєї засвідчив Ти Мою величну святість, і щоби Я в Собі Самому засвідчив твоє величне положення.

45. О СИНУ БУТТЯ!

Шукай мученицької смерті на Моєму шляху, задоволений Моїм благоволінням та вдячний за те, що Я визначаю, аби ти почив зі Мною під покровом величі за скинією слави.

46. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Зваж і поміркуй: чи хочеш ти померти у своєму ліжку, а чи окропити прах своєю живою кров'ю мучеником на Моєму шляху, ставши проявом Моєї заповіді та носієм Мого світла у найвищому раю? Тож розсуди правильно, о слуго!

47. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Присягаюсь Моєю красою! Забарвити волосся власною кров'ю – це більше у Моїх очах, аніж сотворіння всесвіту та світло обох світів. Тож прагни досягти цього, о слуго!

48. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Усе має свій знак. Знак любові – стійкість у дотриманні Мого повеління і терпіння в Моїх випробуваннях.

49. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Справжній закоханий жадає страждання мов бунтівник – прощення, а грішник – милосердя.

50. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якби лихо не спіткало тебе на шляху Моему, як міг би ти ходити шляхами тих, хто задоволений Моїм благоволінням? Якби випробування не випали тобі у твоєму прагненні зустрітися зі Мною, як досягнув би ти світла у своїй любові до краси Моєї?

51. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Мої незгоди – то моє провидіння; ззовні вони вогонь та помста, а зсередини – світло й милосердя. Тож поспіши до них, щоб став ти вічним світлом та безсмертним духом. Ось заповідь Моя тобі, дотримуйся її.

52. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якщо процвітання випаде тобі, не радій, якщо ж приниження спіткає тебе, не засмучуйся: і те, й інше мине і вже його не буде.

53. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Якщо бідність настигне тебе, не сумуй, бо в свій час Господь багатства завітає до тебе. Приниження не бійся, бо слава одного дня прийде до тебе.

54. О СИНУ БУТТЯ!

Якщо налаштуєшся серцем своїм на це вічне, нетлінне володіння та на це прадавнє, неминує життя, покинь це смертне та швидкоплинне владарювання.

55. О СИНУ БУТТЯ!

Не переймайся цим світом, бо вогнем Ми випробовуємо золото, а золотом випробуємо слуг Наших.

56. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Ти бажаєш золота, а я хочу твоєї свободи від нього. Ти думаєш, що багатство твоє у ньому, Я ж

убачаю твоє багатство в очищенні від нього. Життям Своїм присягаюсь! Це Моє знання, а те – твоя уява; як може Мій шлях співпасти з твоїм?

57. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Віддавай Моє багатство біднякам Моїм, аби на небесах ти міг черпати із комор немеркнучої благодаті та зі скарбниць нетлінної слави. Але клянусь Моїм життям! Віддати свою душу – достойніше за це, якби ти міг узріти Моїми очима.

58. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Храм буття – Мій престол; очисти його від усіх речей, щоб міг Я там утвердитись і там перебувати.

59. О СИНУ БУТТЯ!

Твоє серце – Мій дім; освяти його для Мого зішестя. Твій дух – місце Мого одкровення; очисти його для Мого явлення.

60. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Поклади руку Мені за пазуху, щоб Я зійшов над тобою, сяючий та променистий.

61. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Піднесись на Мої небеса, щоб здобути радість возз'єднання та відпити незрівняного вина із келиха нетлінної слави.

62. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Як багато твоїх днів промайнуло, а ти все зайнятий своїми примхами та марними вигадками. Доки ще почиватимеш на своєму ложі? Підійми голову віді сну, бо Сонце вже у зеніті, нехай же воно осяє тебе світлом краси.

63. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Світло осяяло тебе з обрію священної Гори і дух просвітлення повіяв у Синай твого серця. Тож звільнись від завіс марних уявлень та увійди до Мого двору, щоб міг ти удостоїтися вічного життя і стати гідним зустрічі зі Мною. Так ні смерть не прийде до тебе, ані нудьга чи біда.

64. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Моя вічність – творіння Моє; я сотворив її для тебе. Зроби її убранням храму свого. Моя єдність

– витвір рук Моїх; Я призначив її для тебе; огорнись нею, щоби на віки вічні ти став проявом Мого безсмертного буття.

65. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Моя велич – Мій дар тобі, а Моя шляхетність – знак Моєї милості до тебе. Те, що подобає Мені, ніхто не здатен ані зрозуміти, ані висловити. Істинно, Я зберіг це в Моїх потаємних коморах та у скарбницях Моєї заповіді, на знак Моєї ніжної прихильності до слуг Моїх та Мого милосердя до народу Мого.

66. О ДІТИ БОЖЕСТВЕННОЇ ТА НЕЗРИМОЇ СУТНОСТІ!

Вам не дадуть любити Мене, і душі бентежитимуться згадкою про Мене. Бо мо не можуть збагнути Мене, а серця вмістити Мене.

67. О СИНУ КРАСИ!

Присягаюсь Моїм духом та Моєю прихильністю! Присягаюсь Моїм милосердям та Моєю красою! Все, що Я відкрив тобі мовою влади та записав для тебе пером могутності, відповідає твоїм здібностям та розумінню, а не Моєму положенню чи співучості Мого голосу.

68. О ДІТИ ЛЮДСЬКІ!

Хіба не знаєте, чому Ми створили вас усіх з одного праху? Аби ніхто не величався над іншим. Міркуйте повсякчас у серцях ваших, як ви були створені. Оскільки Ми створили всіх вас із одної речовини, належить вам бути єдиною душею, ходити єдиними стопами, їсти єдиним ротом та перебувати у єдинім краю, щоби у самій вашій сутності, вашими справами та вчинками, проявилися знамення єдності та суть зречення. Така Моя порада вам, о сонми світла! Тож прислухайтесь до цієї поради, аби ви здобули плід святості від дерева чудесної слави.

69. О ВИ, СИНИ ДУХУ!

Ви – Моя скарбниця, бо у вас бережу Я перлини Моїх таїн та самоцвіти Моїх знань. Пильнуйте їх від чужинців серед слуг Моїх та від нечестивців серед народу Мого.

70. О СИНУ ТОГО, ХТО ІСНУВАННЯМ СВОЇМ ПЕРЕБУВАВ У ЦАРСТВІ СЕБЕ САМОГО!

Знай, що Я овіяв тебе всіма пахощами святості, повністю відкрив тобі Моє слово, довершив тобою Мою щедрість і побажав тобі того, чого бажаю Собі Самому. Тож вдовольнись Моєю волею і будь вдячний Мені.

71. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Запиши усе, що Ми відкрили тобі, чорнилом світла на скрижалі духу. Якщо це тобі не під силу,

приготуй чорнило з суті серця свого. Якщо і це зробити ти не в змозі, тоді пиши тим багряним чорнилом, яке пролите на Моєму шляху. Це справді миліше Мені за все інше, нехай світло його не згасне довіку.

БАХАУЛЛА. ПОТАЄМНІ СЛОВА
ЧАСТИНА ДРУГА. З ПЕРСЬКОЇ

Іменем Господа Мовлення, Могутнього.

1. О ВИ, ЛЮДИ, НАДІЛЕНІ РОЗУМОМ, ЩОБ ПІЗНАВАТИ, І ВУХАМИ, ЩОБ ЧУТИ!

Перший заклик Коханого такий: О потаємний соловею! Не бувай ніде, крім розарію духу. О віснику Соломона любові! Не шукай ніде притулку, крім Саби найкоханішої. О невмирущий Феніксе! Не мешкай ніде, крім гори вірності. Там оселя твоя, якщо на крилах душі своєї злетиш до царства безкінечного та досягнеш своєї мети.

2. О СИНУ ДУХУ!

Птах прагне до свого гнізда, соловей – до чар троянди; а ті птахи, серця людей, задовольнившись минушим прахом, блукають далеко від свого вічного гнізда, і з очима, що повернуті до трясовини недбалства, позбавлені слави божественної присутності. Як жаль! Як дивно це і жалюгідно! Заради лише одної чаші відвернулися вони від бурхливих морів Всевишнього та віддалилися від найосяйнішого обрію.

3. О ДРУЖЕ!

В саду серця свого саджай лише ружі любові і не випускай з рук солов'я прихильності і бажання. Цінуй спілкування з праведними й уникай товариства нечестивих.

4. О СИНУ СПРАВЕДЛИВОСТІ!

Куди податися закоханому, як не до країни коханої своєї? І який шукач угамується вдалині від прагнення свого серця? Для щиро закоханого возз'єднання – то життя, а розлука – смерть. Груди його позбавлені терпіння, а серце не знає спокою. Незліченні життя віддав би він, аби швидше дістатися до оселі своєї коханої.

5. О СИНУ ПРАХУ!

Істинно Я кажу тобі: з усіх людей найнедбаліший той, хто марно сперечається та намагається звеличитись над братом своїм. Скажи: О браття! Нехай вчинки, а не слова, будуть окрасою вашою.

6. О СИНУ ЗЕМЛІ!

Знай напевно, що серце, в якому залишилась хоч дещиця заздрості, ніколи не досягне Мого

вічного володіння і не вдихне солодких пахощів благочестя, що віють з Мого царства святості.

7. О СИНУ ЛЮБОВІ!

Лише крок відділяє тебе від славетних височин та від небесного дерева любові. Зроби ж цей крок, а наступним досягни безсмертного царства та увійди до чертогів вічності. Тож прислухайся до того, що відкриває перо слави.

8. О СИНУ СЛАВИ!

Будь швидким на шляху святості та зійди на небеса спілкування зі Мною. Очисти серце своє блиском духу і поспіши до двору Всевишнього.

9. О ШВИДКОПЛИННА ТІНЕ!

Лиши позаду долішні щаблі сумніву та здіймись до піднесених висот упевненості. Відкрий око правди, щоб ти міг узріти неприховану Красу та виголосив: Хай святиться Господь, найдосконаліший з усіх творців!

10. О СИНУ БАЖАННЯ!

Послухай: смертному оку ніколи не розпізнати віковічної краси, і неживе серце не втішиться нічим, окрім зів'ялого цвіту. Бо подібне тягнеться до подібного і шукає відради у товаристві схожого на себе.

11. О СИНУ ПРАХУ!

Осліпи свої очі, аби узріти Мою красу; оглуши свій слух, аби почути мелодійний наспів Мого голосу; звільни себе від усякої вченості, аби долучитися до Мого знання; освяти себе від багатств, аби здобути довговічну частку від океану Мого вічного статку. Тобто, осліпи очі до всього, крім Моєї краси; оглуши свій слух до всього, крім Мого слова; звільнись від усякої вченості, крім знання про Мене; щоб із ясним поглядом, чистим серцем та чуйним слухом увійшов ти до двору Моєї святості.

12. О ЛЮДИНО З ПОДВІЙНИМ БАЧЕННЯМ!

Заплющ одне око і розімкни інше. Заплющ одне на цей світ і все, що в ньому, і розплющ інше на священну красу Коханого.

13. О МОЇ ДІТИ!

Боюсь, щоби позбавлені наспіву небесної голубки, ви не поринули назад у морок цілковитої втрати й, так і не узрівши краси троянди, повернулись до глини та води.

14. О ДРУЗІ!

Не полишайте краси віковичної заради вроди минущої та не прихилийтесь до цього смертного світу праху.

15. О СИНУ ДУХУ!

Настане час, коли соловей святості вже не відкриватиме сокровенні таємниці, і всі ви позбавитесь небесного наспіву та вишнього гласу.

16. О СУТЕ НЕДБАЛЬСТВА!

Міради таємничих мов звучать в єдиній промові, і міради сокровенних таїн проявляються в єдиному наспіві; та на жаль, немає ані вух, щоб почути, ані серця, щоб зрозуміти.

17. О ПОБРАТИМИ!

Брама до Безмежного розчинена навстіж, а оселя коханого окроплена кров'ю люблячих, однак усі, крім небагатьох, ще позбавлені цього небесного міста, і навіть серед отих небагатьох ні в кого, крім невеликої жменьки, не знайдено ані чистого серця, ані освяченого духу.

18. О ВИ, НАСЕЛЬНИКИ НАЙВИЩОГО РАЮ!

Сповістить дітей певності, що у царствах святості, поблизу небесного раю, з'явився новий сад, довкола якого кружляють мешканці горішнього царства й безсмертні жителі піднесеного раю. Тож докладіть зусиль, аби дістатися вам того положення, розгадати таїнства любові від його анемон та дізнатися секрет божественної і досконалої мудрості від його вічних плодів. Утішені очі тих, хто входить туди й залишається там.

19. О МОЇ ДРУЗІ!

Хіба забули ви той справжній та осяйний ранок, коли у цьому святому та благословенному краю ви всі зібралися в Моїй присутності у затінку дерева життя, що росте у всеславному раю? Благоговійно слухали ви, як промовляв Я ці три найсвятіших вислови: О друзі! Не вважайте свою волю вищою за Мою; ніколи не бажайте того, чого Я не бажаю вам; та не наближайтесь до Мене із безживними серцями, забрудненими мирськими бажаннями та прагненнями. Якби очистили ви душі свої, одразу згадали б те місце і той край, і істина Моїх висловів стала б явною для кожного з вас.

У восьмому із найсвятіших рядків, у п'ятій Скрижалі Раю, Він мовить:

20. О ВИ, ХТО ЛЕЖИТЬ НАЧЕ МЕРТВИЙ НА ОДРІ НЕДБАЛЬСТВА!

Часи минають, і ваші дорогоцінні життя добігають кінця, та ще жоден подих чистоти не долинув від вас до Нашого двору святості. Хоча занурені ви в океан зневіри, все ж устами своїми сповідуете єдину істинну віру Божу. Того, хто огидний Мені, ви полюбили, і ворога Мого зробили своїм другом. Та попри це, крокуєте ви Моєю землею, пихаті й самовдоволені, не турбуючись про те, що Моя земля втомилася від вас і все у ній вас цурається. Якби лише розплющили ви очі свої, то, істинно, радше обрали б міради скорбот, аніж таку радість, і вважали смерть кращою за таке життя.

21. О РУХОМА ФОРМО ПРАХУ!

Я бажаю спілкування з тобою, а ти не довіряєш Мені. Меч твоєї непокори зрубав дерево твоєї надії. Повсякчас я поруч із тобою, але ти завжди далеко від Мене. Безсмертну славу Я обрав тобі, ти ж обрав для себе безмежний сором. Поки ще є час, повернись і не втрач своєї нагоди.

22. О СИНУ БАЖАННЯ!

Учені й мудреці довгими роками марно намагались досягти присутності Всеславного; вони поклали свої життя на пошуки Його, але так і не узріли краси Його лику. Ти ж без найменшого зусилля досягнув мети своєї та без пошуків здобув предмет свого шукання. Але ти був настільки оповитим пеленою самолюбства, що очі твої не бачили краси Коханого, а рука твоя не торкнулася подолу Його вбрання. Хай ті, хто має очі, побачать і подивуються.

23. О МЕШКАНЦІ МІСТА ЛЮБОВІ!

Смертні пориви задувають вічну свічу, а краса небесного Юнака скрита у темряві праху. Володар царів любові зганьблений людьми тиранства, а голубка святості зневолена у пазурах сов. Мешканці чертогу слави та небесні сонми тужать і голосять, а ви спочиваєте у царстві недбальства і вважаєте себе вірними друзями. Якими ж марними є ваші уявлення!

24. О ВИ, ДУРНІ, ЩО ЗВУТЬСЯ МУДРЕЦЯМИ!

Чому рядитесь ви в пастирів, коли всередині стали вовками, що зазіхають на паству Мою? Ви мов зоря, що здіймається на світанку і, хоч здається яскравою та блискучою, веде подорожніх геть від Мого міста на шляхи загибелі.

25. О ВИ, З ВИГЛЯДУ ЧИСТІ, ПРОТЕ ОГИДНІ ЗСЕРЕДИНИ!

Ви мов прозора та гірка вода, яка здається кришталево чистою; коли ж перевірить її божественний Випробувач, жодна крапля не виявиться придатною. Так, сонячний промінь падає однаково на прах і на люстерко, але у відображенні різняться вони, наче зоря від землі; ні, безмірна та різниця!

26. О ДРУЖЕ МІЙ НА СЛОВАХ!

Задумайся на хвильку. Хіба ти чув колись, щоб друг і ворог в одному жили серці? Тож прожени

чужинця, щоб Друг міг увійти до Свого дому.

27. О СИНУ ПРАХУ!

Все на небесах і на землі Я призначив тобі, крім людського серця, яке зробив оселею Моєї краси та слави; але ти віддав Мій дім та житло інакшому за Мене; і щоразу, коли прояв Моєї святості шукав Свою домівку, чужинця Він знаходив там і, безпритульний, поспішав до святилища Коханого. І все ж Я приховав твою таємницю і не бажаю тобі сорому.

28. О СУТНОСТЕ БАЖАННЯ!

Як часто на світанку прямував Я із царств Всюдисушого до твоєї домівки та знаходив тебе на ложі недбальства, зайнятим іншими, крім Мене. Тоді Я блискавкою духу повертався до царств небесної слави і не зізнався про це воїнствам святості в Моїх вишніх обителях.

29. О СИНУ ЩЕДРОСТІ!

З пустель небуття, із глини Моєї заповіді явив Я тебе і визначив для твого виховання кожен існуючий атом та суть усіх створінь. Так, ще до того, як виник ти із материнської утроби, Я призначив для тебе два струменя іскристого молока, та очі, щоб пильнувати за тобою, та серця, щоб любити тебе. Моєю ніжною турботою, у захистку Моєї милості плекав та оберігав Я тебе суттю Моєї благодаті й приязні. А всім цим мав Я на меті, щоб міг ти дістатися Мого довічного володіння та удостоїтись Моїх незримих дарів. Ти ж залишався безпечним, і досягши повноліття, знехтував усіма Моїми дарами і настільки захопився своїми марними уявленнями, що геть про все забув і, відвернувшись від порталів Друга, оселився в обійсті Мого ворога.

30. О РАБЕ СВІТУ ЦЬОГО!

Скільки разів на світанку подих Моєї ніжної турботи повівав над тобою та знаходив тебе міцно сплячим на ложі безпечності. Тоді, оплакуючи твоє становище, вертався він туди, звідкіль прийшов.

31. О СИНУ ЗЕМЛІ!

Якщо бажаєш віднайти Мене, не шукай іншого, крім Мене, і якщо бажаєш споглядати красу Мою, заплющ очі свої на світ та на все, що в ньому; бо воля Моя і воля іншого, крім Мене, як вогонь і вода, не можуть ужитися в одному серці.

32. О НЕЗНАЙОМЦЮ, ПРИЙНЯТИЙ З ТОВАРИСЬКІСТЮ!

Свіча серця твого запалена рукою могутності Моєї, не загаси її супротивними вітрами себелюбства й пристрасті. Цілитель усіх твоїх недуг – споминання Мене, тож не забувай про це. Зроби любов Мою своїм скарбом і пильнуй її, мов зіницю ока й життя своє.

33. О МІЙ БРАТЕ!

Прислухайся до милозвучних слів Мого солодкомогового язика і пий з потоку таємної святості, що ллється із Моїх цукрових уст. Сій зерна Моєї божественної мудрості в чистий ґрунт свого серця і поливай їх водою певності, аби гіацинти Моїх знань та мудрості зійшли, свіжі та зелені, у священному місті серця твого.

34. О НАСЕЛЬНИКИ МОГО РАЮ!

Руками люблячої турботи Я посадив у святому райському саду юне деревце вашої любові й товариськості і поливав його благими зливами Моєї ніжної милості; тепер, коли прийшла пора йому плодоносити, докладайте зусиль, щоб уберегти його і не дати йому згоріти у полум'ї бажання й пристрасті.

35. О МОЇ ДРУЗИ!

Погасіть світильник гріха і запаліть у серцях своїх вічний світоч божественного проводу. Бо незабаром випробувачі людства у святій присутності Обожнюваного не приймуть нічого, крім найчистіших чеснот і вчинків бездоганної святості.

36. О СИНУ ПРАХУ!

Мудрі ті, хто говорить, тільки коли їх слухають, як виночерпій не простягне свій келих, доки не знайде спраглого, а закоханий не закричить з глибини свого серця, доки не побачить красу коханої. Тому сій зерна мудрості та знань у чистий ґрунт серця і ховай їх, поки гіацинти божественної мудрості не зійдуть із серця, а не із бруду та глини.

Ось що записано і закарбовано у першому рядку Скрижалі та приховано в святилищі скинії Божої:

37. О МІЙ СЛУГО!

Не полишай віковичне панування заради того, що тлінне, і не відкидай небесне володарювання заради мирського бажання. Ось ріка вічного життя, що витікає з джерела пера милосердного; благо тим, хто п'є з неї!

38. О СИНУ ДУХУ!

Розламай свою клітку вщент та, ніби фенікс любові, здіймись до небосхилу святості. Відмовся від себе і, сповнений духом милосердя, перебувай у царстві небесної непорочності.

39. О НАЩАДКУ ПРАХУ!

Не вдовольняйся легкоплинністю дня і не позбавляй себе віковичного спокою. Не промінняй саду вічних принад на купку праху тлінного світу. Геть зі своєї в'язниці здіймись до славних луків

вишніх та зі смертної своєї клітки злеті на крилах до раю Всюдисущого.

40. О МІЙ СЛУГО!

Звільнись від пут світу цього і визволи душу свою з в'язниці себелюбства. Скористайся ж нагодою, бо більш вона не випаде тобі.

41. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Якби узрів ти безсмертне володарювання, ти прагнув би залишити цей швидкоплинний світ. Але приховати від тебе одне та відкрити інше – то є таїна, незбагненна усім, крім чистих серцем.

42. О МІЙ СЛУГО!

Звільни своє серце від злоби і, не обтяжений заздрістю, увійди до божественного двору святості.

43. О МОЇ ДРУЗІ!

Ходіть шляхами благовоління Друга і знайте, що Його задоволення – у задоволенні Його створінь. Тобто, ніхто не повинен ні заходити до будинку ближнього, крім як з його дозволу, ані накладати руки на його скарби, ані ставити свою волю вище за волю ближнього, ані шукати способу звеличитись над ним. Зважте на це, о прозорливці!

44. О ПРИБІЧНИКУ МОГО ПРЕСТОЛУ!

Не чуй злого і не бач злого, не принижуйся, не зітхай і не ридай. Не кажи злого, щоб не почув ти, як зле говорять тобі, і не перебільшуй вади інших, аби твої власні вади не здалися великими; нікому не бажай приниження, аби твоє приниження не стало явним. Відтак живи дні життя свого, що коротші за швидкоплинну мить, з незаплямованим розумом, незабрудненим серцем, чистими помислами й освяченою вдачею, щоб, вільний і задоволений, ти міг відкинути цю смертну личину, і вирушити до загадкового раю, і назавжди оселитися у вічному царстві.

45. ЯК ЖАЛЬ! ЯК ЖАЛЬ! О ЛАСІ ДО МИРСЬКИХ ПРИНАД!

Зі швидкістю блискавки промайнули ви повз Коханого і спрямували серця свої до сатанинських примх. Ви схилили коліна перед своєю марною уявою і звете її істиною. Ви звертаєте свій погляд до терну і величаєте його квіткою. Ні чистого подиху не долинуло від вас, ані вітерцю зречення не повіяло із луків сердець ваших. Ви пустили за вітром люблячі поради Коханого і геть стерли їх зі скрижалей сердець ваших, та, ніби звірі польові, пасетесь на вигонах бажання й пристрасті.

46. О БРАТТЯ НА ШЛЯХУ!

Чому зневажили ви спогад про Любого і віддалилися від Його святої присутності? Сама

сутність краси перебуває у незрівнянному чертогу, на престолі слави, а ви зайняті пустими суперечками. Солодкі пахощі святості линуць, і віє подих щедрості, але всі ви украй засмучені та позбавлені їх. Горе вам і тим, хто ходить вашими шляхами та вас наслідує!

47. О ДІТИ БАЖАННЯ!

Зніміть убрання марнославства і скиньте шати зарозумілості.

В третьому із найсвятіших рядків, записаному та збереженому в Рубіновій Скрижалі, пером незримого відкрито:

48. О БРАТТЯ!

Будьте терпимими один до одного і не прихилийтеся до низького. Не пишайте славою вашою та не стидіться приниження. Клянусь Моєю красою! Я сотворив усе з праху й у прах поверну.

49. О ДІТИ ПРАХУ!

Повідайте багатіям про опівнічні зітхання бідноти, щоб недбалість не завела їх на шлях загибелі та не позбавила Древа Багатства. Віддавати й бути щедрим властиво Мені; благо тому, хто прикрашає себе Моїми чеснотами.

50. О СУТЕ ПРИСТРАСТІ!

Відкинь усяку жадібність і шукай вдоволення, бо жадібні завжди обділені, а вдоволені – любі та шановані.

51. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Не будь стурбованим у бідності чи впевненим у багатстві, бо за бідністю слідує багатство, а за багатством – бідність. Але бути бідним в усьому, крім Бога, – то є дивний дар, не применшуй вартості його, бо насамкінець він зробить тебе багатим у Богу, і тоді ти зрозумієш смисл речення «Істинно, ви жебраки», і святі слова «Бог володіє всім», мов істинний світанок, зійдуть у блиску над обрієм люблячого серця та посядуть у безпеці на престолі багатства.

52. О ДІТИ НЕДБАЛЬСТВА Й ПРИСТРАСТІ!

Ви дозволили ворогу увійти в Мій дім та прогнали Мого друга, бо плекали любов до інакшого за Мене в серцях своїх. Прислухайтесь до слів Друга і поверніться до Його раю. Мирські друзі, шукаючи власної користі, вдають, що люблять одне одного, тоді як справжній Друг любив і любить вас заради вас самих; істинно, щоб настановити вас, Він зазнав численних незгод. Не будьте віроломні до такого Друга, а радше поспішіть до Нього! Це денне світило слова правди й вірності, що зійшло на небосхилі пера Господа всіх імен. Відкрийте вуха, аби почути слово Бога, Помічника у небезпеці, Самосуцого.

53. О ТІ, ХТО ПИШАЄТЬСЯ ТЛІННИМИ СКАРБАМИ!

Знайте істинно, що багатство є міцною перепоною між шукачем і ціллю його бажання, закоханим і його коханою. Багатіям, крім небагатьох, ніяк не досягти двору Його присутності і не увійти до міста вдоволеності й покори. Блажен той багач, кого не відвертають скарби його од вічного царства та не позбавляють нетлінного володіння. Присягаюсь Найвеличнішим Іменем! Блиск такої заможної людини освітить насельників небес так, як сонце осяває народи землі!

54. О ВИ, БАГАТІІ ЗЕМНІ!

Бідних з-поміж вас довірив Я вам; оберігайте ж довірене Мною і не дбайте тільки про свою втіху.

55. О СИНУ ПРИСТРАСТІ!

Очистись від скверни багатства і в цілковитому спокої прямуй до царства бідності, щоби від джерела зречення міг ти скуштувати вина вічного життя.

56. О СИНУ МІЙ!

Товариство нечестивих примножує скорботу, тоді як дружба з праведними очищає серце від іржі. Хто прагне спілкування з Богом, нехай шукає товариства Його любих, а хто бажає почути слово Боже, хай прислухається до слів Його обранців.

57. О СИНУ ПРАХУ!

Стережися! Не ходи разом із нечестивцем і не шукай дружби з ним, бо таке товариство перетворює світло серця на пекельний вогонь.

58. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Якщо шукаєш благодаті Святого Духу, товаришуй з праведним, бо він осушив келих вічного життя з рук безсмертного Виночерпія та, немов справжній ранок, оживляє та просвітлює серця мертвих.

59. О НЕДБАЛІ!

Не думайте, що таємниці сердець приховані; ні, знайте напевно, що вони викарбувані чіткими літерами та відкрито явлені у святій Присутності.

60. О ДРУЗІ!

Істинно кажу: що б не таїли ви у своїх серцях, для Нас відкрите і явне, як день; але приховане

воно з Нашої милості і прихильності, а не через заслуги ваші.

61. О СИНУ ЛЮДСЬКИЙ!

Росинку з бездонного океану Моєї милості пролив Я на народи світу, проте не знайшов нікого, хто повернувся б до неї, оскільки кожен відвернувся від небесного вина єдності заради смердючого й нечистого відстою, та, вдовольнившись смертним келихом, відринув чашу безсмертної краси. Мерзенно те, чим вдовольняються вони.

62. О СИНУ ПРАХУ!

Не відвертай очей від незрівнянного вина безсмертного Коханого та не спрямовуй їх у бік смердючого та тлінного відстою. Прийми з рук божественного Виночерпія чашу вічного життя, аби вся мудрість стала твоєю, і ти почув тасмний глас, що кличе з царства незримого. Ридайте ж вголос, о ви, хто прагне до низького! Чому відвернулись ви від Мого святого і безсмертного вина заради швидкоплинних вод?

63. О ВИ, НАРОДИ СВІТУ!

Знайте істинно, що небачене лихо слідє за вами, і тяжке покарання очікує вас. Не думайте, що скоєне вами згладилось перед Моїм поглядом. Присягаюсь Моєю красою! Всі ваші діяння Моє перо закарбувало ясними літерами на скрижалях із хризоліту.

64. О ГНОБИТЕЛІ ЗЕМНІ!

Відверніть свої руки від тиранства, бо Я поклявся не пробачати людської несправедливості. Ось Мій завіт, який Я беззастережно встановив у збереженій скрижалі та скріпив Моєю печаттю слави.

65. О БУНТІВНИКИ!

Моя поблажливість додала вам сили, а Моє довготерпіння зробило вас такими необачними, що пришпорили ви вогненного скакуна пристрасті на згубні шляхи, що ведуть до загибелі. Невже ви вважаєте Мене неуважним чи необізнаним?

66. О ТІ, ЩО ЗАЛИШИЛИ СВОЮ КРАЇНУ!

Язык призначив Я для згадування Мене; тож не забруднюйте його лихослів'ям. Якщо вогонь самолюбства охопить вас, поминайте власні провини, а не провини Моїх створінь, бо кожен з вас знає себе краще за інших.

67. О ДІТИ ВИГАДКИ!

Знайте істинно, що коли яскравий світанок спалахне над обрієм вічної святості, сатанинські

таємниці та вчинки, скоєні у темряві ночі, постануть неприкрито та явно перед народами світу.

68. О БУР'ЯНЕ, ЩО ПРОБИВАЄТЬСЯ ІЗ ПРАХУ!

Чому брудними руками своїми ти спочатку не торкнувся власного вбрання, а своїм серцем, що заплямоване бажанням й пристрастю, шукаєш спілкування зі Мною і хочеш увійти до Мого священного царства? Далеко, далеко ви від того, чого бажаєте.

69. О ДІТИ АДАМА!

Святі слова та чисті й благі вчинки підносяться на небеса неземної слави. Прагніть, аби вчинки ваші були очищені від праху себелюбства й лицемірства, і здобуйте прихильність при дворі слави; бо незабаром випробувачі людства у святій присутності Обожнюваного не приймуть нічого, крім довершених чеснот і вчинків бездоганної чистоти. Це вранішня зоря мудрості й божественної таємниці, що засяяла над обрієм божественної волі. Блаженні, хто повертається до неї.

70. О СИНУ СУЄТНОСТІ!

Приємне царство буття, якби ти досягнув його; славне володіння вічності, якби ти вийшов за межі цього світу тліну; солодка свята наснага, коли ти п'єш із таємничого келиха з рук небесного Юнака. Якби ти досягнув цього положення, ти звільнився б від загибелі і смерті, від тяготи й гріха.

71. О МОЇ ДРУЗИ!

Пригадайте той завіт, який уклали ви зі Мною на горі Паран, що у святому краю Заман. Я взяв за свідків сонми вишніх та насельників граду вічності, однак нині не знаходжу нікого, хто був би вірним цьому завіту. Напевно, гординя та бунтарство стерли його з сердець, що й сліду не лишилось. Однак, знаючи про це, Я чекав і не розкрив цього.

72. О МІЙ СЛУГО!

Ти немов майстерно загартований меч, захований у темряві піхов, цінність якого не відома зброю. Тож вийди з піхов себелюбства і бажання, аби твоя цінність засяяла та явилась усьому світу.

73. О МІЙ ДРУЖЕ!

Ти вранішня зоря на небесах Моєї святості; хай скверна світу не затьмарить твоєї пишноти. Розірви завісу безтурботності, щоб осяйним ти виник з-за хмар й облачив усе суще в шати життя.

74. О ДІТИ МАРНОСЛАВСТВА!

Заради швидкоплинного панування відмовились ви од Мого нетлінного володіння і вбравшись у строкаті строї світу, ними похваляєтесь. Присягаюсь Моєю красою! Усіх Я зберу під однобарвним покривом праху і зітру все це розмаїття кольорів, окрім тих, хто обрав Мій колір, котрий є очищенням від усякого кольору.

75. О ДІТИ НЕДБАЛЬСТВА!

Не прив'язуйтеся до смертного владарювання і не радійте з нього. Ви ніби необачна пташка, що преспокійно тьохкає на гілці; аж раптом Смерть-птахолов кидає її в прах, і її наспів, форма і колір зникають, не залишаючи й сліду. Тож будьте пильними, о раби бажання!

76. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Керівництво споконвіку давалося через слова, нині ж воно дається через вчинки. Кожен має являти діяння чисті й святі, бо словами володіє будь-хто, натомість такі вчинки належать тільки Нашим любим. Тож прагніть серцем і душею відрізнятись своїми вчинками. Так наставляємо Ми вас у цій святій та осяйній скрижалі.

77. О СИНУ СПРАВЕДЛИВОСТІ!

Нічною порою краса Безсмертного вирушив зі смарагдових вершин вірності до Садратул-Мунтаха та заривав таким плачем, що сонми вишніх і насельники горніх царств заголосили від Його скорботи. Тоді запитано було: від чого цей стогін та ридання? Він відповів: Як велено, чекав Я на пагорбі відданості, але не почув від тих, хто мешкає на землі, жодного аромату вірності. Потім, відкликаний, Я споглядав, і – ось! – голубки святості затріпотіли в пазурах земних псів. Тоді небесна Діва поспішила, неприкрита й осяйна, з Її потаємного палацу і запитала їхні імена, і були названі всі, крім одного. Коли ж Вона наполягла, то була промовлена його перша літера, від чого насельники небесних покоїв кинулися геть зі своєї господи слави. Коли ж була вимовлена друга літера, всі до одного вони упали ниць у прах. В цю мить із найзаповітнішого святилища пролунав глас: «Досі і не далі». Істинно, Ми засвідчуємо те, що вчинили вони і зараз чинять.

78. О СИНУ МОЄЇ СЛУЖНИЦІ!

Пий із потоку божественної таїни, що ллється з уст милосердного, і споглядай на світанку божественного висловлення неприховане сяйво вранішньої зорі мудрості. Сій зерна Моєї божественної мудрості в чистий ґрунт серця і поливай їх водами певності, щоб гіацинти знання і мудрості зійшли свіжі та зелені зі святого граду серця.

79. О СИНУ БАЖАННЯ!

Як довго будеш ти ширяти в царствах бажання? Я крила дарував тобі, щоб ти міг злетіти до царств таємничої святості, а не до країв сатанинських вигадок. А ще Я гребінь дав тобі, щоб ти розчісував ним Мої смоляні локони, а не роздирав ним Моє горло.

80. О МОЇ СЛУГИ!

Ви дерева Мого саду; ви маєте приносити добрі й чудові плоди, щоб ви самі та інші могли скористатися ними. Тому належить кожному обрати ремесло чи заняття, бо в цьому полягає секрет багатства, о мужі розуміння! Адже підсумки залежать від засобів, хай буде милість Бога вседостатньою для вас. Безплідні дерев, що не приносять плодів, завжди були і будуть придатні лише для вогню.

81. О МІЙ СЛУГО!

Найганебніші з людей – ті, хто не приносить на землі плодів. Такі люди, істинно, залічені до мертвих; ба, навіть мертві в очах Бога кращі за ті пусті й нікчемні душі.

82. О МІЙ СЛУГО!

Найкращі з людей – ті, хто заробляє на життя своїм покликанням і витрачається на себе і рідних заради любові до Бога, Господа всіх світів.

Тамнича і чудова Наречена, досі прихована за завісою висловлення, нині, милістю Божою та Його божественним благоволінням, явилася мов яскраве світло, що промениться від краси Коханого. Засвідчую, о друзі, що благовоління виповнилось, доказ наведений, підтвердження надане та свідчення встановлене. Най буде видно тепер, що виявлять зусилля ваші на шляху зречення. Так божественне благовоління сповна дароване вам і всім на небесах і на землі. Всяка хвала хай буде Богу, Господу всіх світів!